

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy
331.3

Hely

Idő

1918^{vi}

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *Az utasok és a suhancok*

Forrás:

Pesti Hírlap

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Oldal)

Közp. nyomat. XX cs. 23. sz.

Székesfővárosi házi nyomda 1918

— (Az utasok és a suhancok.) Egyáltalában nem izgató ujság, hogy azok az utasok, akik zsufolásig megtelt vonatokkal érkeznek a fővárosba, vajmi gyakran nem kánnak fiakkert az állomásokon. De különösen nincs konflis azok számára, akik nagyobb távolságot kénytelenek megtenni és akik közé azok is tartoznak, kik Budára igyekeznek. Ezek a szegény pasások, akiknek 20—30 kilós málnáik vannak, a súlyos pakkokkal épen nem bírnak és azokat még a villamoskocsikig sem képesek elcipelni, különösen pedig nem, ha a gyöngéd-nemhez tartoznak. Nos, hát az e fajta utasokon vannak hivatva segíteni a suhancok, akik az utóbbi időben az állomások kijárója körül táboroznak és akik lovagi szolgálataikat a bajba került népségnek felajánlják. Az ijedten, a tétován álló utasokat ezek a kis zsványok szolgálatkészen megszólítják, azt mondvá nekik, hogy málnáikat a villamosig készséggel elviszik, a kocsira felrakják, hogy azután a távol eső megállóhelyek valamelyikén megint leszodják és a pasas kísérete mellett a lakására vigyék. Ezt az ajánlatot, amely az illetőkre a nehéz helyzetben megváltást jelent, a legtöbbben hálás szívvél fogadják, aminek a következménye, hogy a megtermett kölykők a művelet első részét el is végzik, elszállítva a kuffereket a legközelebbi megállóhelyig, ahol azután színt vallanak. Bizalmasan megsugják az utca közepén álló urnak vagy nőnek, hogy a hordári szolgálat ennyibe és ennyibe kerül és hogy alkanak nincs helye. Elkérnek pedig egy-két kisebb málnáért 25—30, sőt több koronát, vagyis jóval többet, mint amennyi egy számozatlan fiakkernek járna. A villamos-jegyért járó díjat persze külön felszámítják, aminthogy holmi borravalót is kérnek. Az utasok egy része, amely nem képes másképen segíteni magán, egy-egy erőteljesebb nyögés kíséretében elfogadja az úzsoraárt s miközben a hazáig vezető utat villamoson és gyalog teszi meg, a huszonöt-harminc koronákat kifizeti, hálát adva a Mindenhatónak, hogy végre is hazajutott és hogy a holmija is megvan.